

RETSPLEJERÅDET

Bilag 1.

14. december 1970.

Forkyndelser.

I. De gældende forkyndelsesregler
i hovedtræk.

Reglerne om forkyndelse findes i retsplejelovens kapitel 17 (§§ 153-167). Forkyndelser sker som hovedregel ved stævningsmand eller gennem postvæsenet. Politibetjente og sognefogeder kan dog ifølge § 153, stk. 3, uden særlig beskikkelse som stævningsmand foretage forkyndelse i straffesager.

Ifølge § 57 beskikkes i hver underretskreds samt ved landsretterne og sø- og handelsretten i København af vedkommende præsident eller dommer det fornødne antal stævningsmænd. Ved instruks nr. 64 af 9. marts 1939, som ændret ved bekendtgørelse nr. 126 af 1. april 1947, er fastsat regler om stævningsmændenes virksomhed.

Efter § 153, stk. 1, skal forkyndelser og andre processuelle meddelelser i borgerlige sager, for så vidt loven eller overenskomst mellem parterne ikke medfører undtagelse, ske ved en stævningsmand. Efter § 153, stk. 2, gælder det samme i straffesager med hensyn til forkyndelser for sigtede, vidner og syns- og skønsmænd af en række nærmere i loven angivne dokumenter.

Om iværksættelse af forkyndelse gælder efter § 156, at forkyndelse så vidt muligt skal ske for den pågældende personlig, normalt på hans bopæl eller opholdssted. Forkyndelse for den pågældende personlig er dog gyldig, uanset hvor den sker.

Kan forkyndelse ikke ske for den pågældende personlig på hans bopæl eller opholdssted, kan den iværksættes for hans ægtefælle, børn over 18 år, tjenestefolk eller andre til husstanden hørende voksne personer, som er til stede der. Kan sådanne personer ikke træffes, kan forkyndelse ske for vedkommendes husvært, principal, husbonde, læremester eller arbejdsherre, for så vidt denne træffes til stede der. Forkyndelse kan

endvidere foregå på den pågældendes kontor, værksted eller andet fast forretningssted for en til kontoret hørende, på værkstedet arbejdende eller i forretningen ansat voksen person, som findes til stede, og for skipperes og søfolks vedkommende på det skib, hvortil de hører, for en til skibet hørende voksen person, der findes til stede.

Ved forkyndelsen afleveres en genpart af den pågældende meddelelse til den, over for hvem forkyndelse sker.

Kan stævningsmanden ikke foretage forkyndelse i overensstemmelse med de ovennævnte regler, sendes sagen til politiet, der snarest muligt skal søge forkyndelsen iværksat. Lykkes det ikke for politiet at foretage forkyndelse, fordi den pågældende ikke kan træffes i retskredsen, eller fordi han ikke har bolig eller opholdssted der, tilbagesendes sagen til den, der har anmodet om forkyndelse, med eventuel oplysning om bolig eller opholdssted.

Er det ikke muligt ved politiets hjælp at finde frem til vedkommendes bopæl eller opholdssted, iværksættes forkyndelsen efter § 160 ved 2 gange foretagen indrykkelse i Statstidende.

De personer, over for hvem forkyndelse kan ske, kan i reglen ikke vægre sig ved at modtage den. Nægter nogen ubeføjet at modtage forkyndelsen, eller forsømmer han, hvor forkyndelse er sket, at levere vedkommende den genpart, der er overleveret ved forkyndelsen, uagtet dette kunne ske uden udgift eller væsentlig besvær, kan han tilpligtes at erstatte de omkostninger, der er forvoldt ved hans vægring eller undladelse. En forkyndelse er ifølge § 162 lovlig, selv om den ikke er kommet til den pågældendes kundskab.

Har vedkommende bekendt bolig eller opholdssted i udlandet, og kan forkyndelse ikke ske her i landet efter de almindelige